

да разбие въ отечеството си многочислената византийска армия, начело на която билъ потеглилъ самия императоръ съ флотата си. Сжщия вървежъ на работигѣ ни дава да си съставимъ по ясно понятие за смѣлостта на българския владѣтель, който отдавна стоелъ на чело на организиранъ народъ, да се прѣсели вжтрѣ въ границигѣ на империята, туй което по-прѣди не дързвалъ да стори даже силния аварски хаганъ.

Между туй, задоволството ли отъ годишния данѣкъ, богатата ли плячка, която намѣрили българигѣ въ мизийскитѣ крѣпости, или пакъ нуждата да се уреждатъ вжтрѣшно въ новитѣ си владѣния, заставило ги да мируватъ около 10 години отъ установяването си тамъ? Всичко туй остава тъмно. Византийския императоръ Юстинианъ Носообрѣзаний нарушилъ сключения миръ съ Испериха. Тоя даровитъ, надмененъ и свирепъ императоръ искалъ да поправи грѣшката на прѣдшественника си, да не допусне отсамъ Дунава друга свободна държава. Теофанъ ни извѣстява, че Юстинианъ заповѣдалъ да прѣминатъ всичкитѣ имперски кавалерийски теми въ Тракия; намѣрението му е било да пороби българигѣ въ Мизия и установенитѣ отъ по-прѣди въ центъра на Балк. полуостровъ словѣнски племена: драговичитѣ, сагудатитѣ, рѣнджанитѣ, бързациитѣ, бабунитѣ и др.; които имали и свое словѣнско кнежение, което на византийскитѣ писатели било извѣстно подъ името *славиния*. Словѣнското племе *бабуни* отъ жизнеописателя на св. Димитрия се нарича *вайуните*; историцитѣ до днесъ го отождествяваха съ *войничии* и го търсѣхъ въ Епиръ. Обаче, съ помощта на грѣцката палеография ний сме убѣдени, че ще се докаже тождеството на *вайуните* съ *бабунитѣ*. Словѣнскитѣ племена въ Македония и Тессалия тогава сж били доста опасни врагове за империята. Струмцитѣ и рѣнджанитѣ (ринхинитѣ) по туй врѣме вдѣхвали страхъ на грѣцкото население по островитѣ и на мореплавателитѣ, защото тѣ сж се занимавали съ морско разбойничество по сѣверното крайбрѣжие отъ Бѣлото море; особено били прѣслѣждвани византийскитѣ кораби, товарени съ жита и прѣдначинени за столицата. При такива грабежни походи македонскитѣ словѣни достигали дори до островъ Парионъ даже до Проконисъ въ Мраморното море. Тѣзи смѣли пирати се одързостявали да покажатъ своето знаме сжщо и прѣдъ цариградското пристанище. Юстинианъ се отправилъ отначело